

LA DONA QUE VA FUGIR

Corea del Sud, 2020

Direcció: Hong Sangsoo

Intèrprets: Kim Min-hee, Seo Young-hwa, Song Seon-mi, Kwon Hae-hyo, Lee Eun-mi, Ha Seong-guk

Durada: 77 min

Gènere: drama

Idioma: coreà

Subtitulada en català

Què amaga la repetició?

Em permeto explicar als lectors (espectadors del Truffaut) que escric aquest text sobre «La mujer que escapó» (títol amb el qual es distribueix a l'estat espanyol) just abans d'anar a veure a Canes la nova pel·lícula de Hong Sang-soo, «In front of Your Face», el seu títol internacional. Entremig dels dos films, encara n'hi ha un altre, «Introduction», presentat a l'última Berlinale. Tres films, doncs, apareguts entre el 2020 i el 2021, que s'afegeixen a una llarga llista encetada a mitjans de la dècada dels noranta. Amb una pel·lícula almenys per any, el cineasta sud-coreà va construir la seva particular «comèdia humana» amb repeticions variades sobre uns mateixos temes, sovint embolics sentimentals, amors frustrats i també desitjos creatius. Amb unes formes aparentment senzilles i una ironia que acostuma a palpar en els diàlegs, Hong Sang-soo capta alguna cosa del fluir de la vida amb les seves contradiccions i els (auto) enganys que els humans ens fem.

Al començament, Hong es concentrava en personatges masculins: artistes (sobretot cineastes) que parlen i beuen moltíssim mentre es comporten de manera egoista en els assumptes amorosos. Hi va haver un moment, però, en què Isabelle Huppert va inspirar-li tres històries (o variacions) reunides a «En un altre país» (2012). Però és a partir de la introducció en el seu cinema de Kim Min-hee (actriu amb la qual hi manté una relació amorosa que, amb complicacions pel fet que ell estava casat i la premsa sud-coreana va fer-ne un escàndol, s'ha reflectit en alguns dels últims films del cineasta) que Hong s'ha decantat cada cop més pels personatges femenins fins a arribar en el cas de «La mujer que escapó» a excloure pràcticament els masculins.

Només n'apareix un al final, un escriptor, del qual tant la seva dona com la protagonista (que va ser la seva amant) diuen que, quan apareix en programes televisius, només fa que repetir-se i que tal cosa fa sospitar que no és prou sincer: anem repetint les coses per convèncer-nos del que no ens creiem? Una ironia

sobre el mateix cinema de Hong o allò que se'n diu? En tot cas, Gamhee, la protagonista de «La mujer que escapó» interpretada evidentment per la gran Kim Min-hee, no fa més que repetir que està feliçment casada amb un home del qual no s'ha separat ni un dia en cinc anys de matrimoni perquè ell diu que els enamorats sempre han d'estar junts. N'està, però, d'enamorada? Ho diu per convèncer-se'n i també del fet que no s'ha de separar del marit? El títol, en tot cas, apunta clarament cap a una altra cosa: de què escapa la dona? El cas és que, aprofitant que el seu home suposadament (és així realment?) fa un viatge de negocis, Gahmee visita dues amigues a les seves cases respectives als afores de Seül. Els hi va repetint el mateix sobre el marit mentre que amb una (i la filla) parlen d'animals (del fet que s'haurien d'acostumar a no menjar vaques perquè tenen uns ulls preciosos, de les gallines que crien, dels gats de carrer que nodreixen, cosa que dóna peu a una conversa divertidíssima amb un veí a qui molesten els felins, un dels quals ens mira fixament abans de badallar) i amb l'altra dels seus afers sentimentals amb homes artistes que troba en un bar que freqüenta. Finalment, va a un cinema d'un centre cultural on troba casualment una antiga amiga que va casar-se amb l'escriptor que no fa més que repetir-se a la televisió. Quan arriba el moment en què, davant de la pantalla del cinema, Gahmee sembla joiosa, hauran passat 75 minuts que hauran pogut gaudir al Truffaut, feliç d'acollir novament una pel·lícula d'un dels cineastes actuals que saben posar-nos un mirall on sentir-nos reflectits amb les nostres màscares. I, potser, les nostres repeticions enganyses.

Imma Merino Serrat
(Col·lectiu de Crítics de Cinema de Girona)